

Вече третий день, отъ когато се разболѣхъ и азъ отъ трѣска и дезинтерия. Храняхъ се само съ прѣсно кравѣ млѣко. Но скоро се лишихъ и отъ тая храна и останахъ, както се казва, „на пицѣ Свят. Антонія“. Млѣчната крава, която ми бѣше далъ Полковникъ Кесаковъ отъ дружинния добитѣкъ, колкото и да ми бѣше мжно, заповѣдахъ да се употреби за храна на дружината, тъй като дружинния добитѣкъ се бѣ свършилъ. Това свършване на добитѣка ми се видѣ чудно, защото, прѣди десетина дня, дружината го имаше цѣло стадо.

На 3-й Августъ четохъ реляцията отъ щаба на опълчението за Старо-Загорския бой.

Ето и съдържанието ѝ:

„На 19-й Юлий, 1877 год., въ 10 часа сутринята 3-я дружина, получи заповѣдъ да се снесе отъ бивуака при с. Айданлий и да иде къмъ г. Стара Загора, срѣщу който, отъ къмъ югъ, се появи въ значителна сила неприятеля. Близко до града, дружината бѣше срѣщната съ честъ пушеченъ огнь отъ противоположнитѣ градини. Дружината на бързо се развърна въ боевий порядѣкъ и попадна въ първата линия. При това, въ първата линия бѣха 1-а рота на Капитанъ Теодоровъ и 2-а рота на Штабсъ-Капитанъ Усовъ, които роти испратиха верига. Въ 2-а линия — 3-я рота на Штабсъ-Капитанъ Поповъ и 4-а рота на Штабсъ-Капитанъ Стесель. Дружината се намираще на съвършено открита мѣстность, тогава когато неприятеля бѣше скритъ въ градинитѣ, т. е. заемаше по-добра позиция.

Дружинния командиръ Подполковникъ Калитинъ заповѣда на всичкитѣ да вървятъ напредъ. Передвижението бѣше въ пълненъ редъ. Като заеха втората позиция, двѣтѣ роти отъ първата линия усилиха цѣпъта, а останалитѣ двѣ роти заеха тѣхнитѣ мѣста. Въ това врѣме бѣше раненъ Штабсъ-Капитанъ Усовъ и Подпоручикъ Божински. Първия отъ тѣхъ се силеше да върви, но когато силитѣ му ослабнаха, испраца войницитѣ напредъ, като имъ извика: „Сбогомъ юнаци, напредъ!“ Слѣдъ това, той бѣше поразенъ съ два куршума въ главата и падна мъртавъ.